

**Решение 7415/ 04.10.2013 г.
по н.а.х.д. 1271/ 2013 г. на Районен съд Благоевград**

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН по жалба от С. М. В. с ЕГН *, с адрес: Г. в качеството на Управител на „Т. Г.“, с ЕИК: 101616341, със седалище и адрес на управление: Г. против Наказателно постановление № РД – 10 – 32 от 28.05.2013г. на Председателя на Съвета за Е. М., с което на жалбоподателя за извършено административно нарушение по чл.125в, т.2 вр. с чл.126а, ал.5, т.2 от Закона за радиото и телевизията /ЗРТ/ и на основание чл.127, ал.2 от Закона за радиото и телевизията е наложена имуществена санкция в размер на 7000 /седем хиляди/ лева.

Твърди се в жалбата, че обжалваното НП е изцяло незаконосъобразно, тъй като не е извършил визираното в чл.125в, т.2 от ЗРТ нарушение. Твърди се, че „Т. Г.“ О. не е „Доставчик на медийни услуги“ и/или „Радио или телевизионен оператор“ по смисъла на чл.4, ал.1 и ал.1 от ЗРТ, тъй като не създава собствени медийни продукти – телевизионни програми, респективно не разпространява произведения, звукозаписи и записи на аудио –визуални произведения извън онези, включени в телевизионните програми на лицензодателите /телевизионни оператори/. Твърди се, законът изрично изключва качеството „доставчик на медийни услуги“ за трети лица като жалбоподателя, който само разпространяват програми, за които редакционна отговорност носят трети страни. Такива са медийни оператори, с които „Т. Г.“ О. има сключени договори с предмет право за тяхното разпространение в цялост за определена територия в рамките на оперираните електронно – съобщителни мрежи. Ето защо се твърди, че дружеството – жалбоподател е единствено и само оператор на електронно – съобщителна мрежа. И електронно – съобщителни услуги, т.е. разпространява единствено готови телевизионни и радио програми в тяхната цялост, така както са предоставени за разпространение от лицензодателите – продуценти на програмите чрез спътник и/или наземно. Твърди се, че всички договори, уреждащи правото на разпространение на тези радио и телевизионни програми съдържат клаузи за забрана за промяна на съдържание и каквато и да било друга намеса, в т.ч. и времеотместване. Сочи се, че в тези договори се съдържат и клаузи, с които лицензодателите категорично се задължават да уреждат от свое име и за своя сметка авторските права са всички включени в програмите произведения, звукозаписи и записи на аудио-визуални произведения, т.е. твърди се, че уреждането на правата по чл. 125, ал.2 от ЗРТ е изричен ангажимент на лицензодателите – телевизионни оператори, като в цената възнаграждението, дължимо от „Т. Г.“ О. по тези договори е включена и стойността на правата по чл.125, ал.2 от ЗРТ, които се придобиват от телевизионните оператори, вменено им като задължение като лица по чл.4,ал.1 и 2 от закона, които продуцират отделни програми и разпространяват тези програми, включително по кабел в собствени и/или чужди електронно – съобщителни мрежи с цел приемането им зрители. В тази връзка се твърди, че жалбоподателят е само посредник, осигуряващ и поддържащ средата за разпространение на такива програми, поради което и в горния смисъл са направени и възражения от жалбоподателя по съставения АУАН № НД – 01-54/09.04.2013г., което не е обсъдено от АНО. Отделно се сочи, че дружеството – жалбоподател, като оператор, разпространяващ телевизионни програми /над 60 бр./ и предвид факта, че същите се продуцират от лицата по чл.4, ал.1 и ал.2 от ЗРТ, не би могъл да знае предварително какво е включено в тези програми като съдържание, отделно от това и технически е невъзможно уреждането пряко на авторските и сродни права с авторите на произведенията в тях. Твърди се, че е представен в С. списък с документи за уреждане на авторски права, поради което неправилно е приложена разпоредбата на чл.126а, ал.5, т.2 от ЗРТ, тъй като същата кореспондира с чл.125в, т.1

от ЗРТ, която не нарушена от жалбоподателят, тъй като същият в указания от закона срок е представил изискуемия се списък с документи, уреждащи авторски и сродни права. По изложеното се иска отмяна на обжалваното НП като незаконосъобразно.

Жалбоподателят, редовно призован за с.з., се представлява от пълномощник в съдебно заседание, чрез който поддържа жалбата по изложените в ней съображения и настоява за отмяна на обжалваното НП като процесуално и материални незаконосъобразно. Сочи и представя допълнителни писмени доказателства.

За Административно – наказващия орган – редовно призован, се явява процесуален представител, който оспорва изцяло жалбата по подробно изложени съображения и писмени такива по съществува на жалбата. Не сочи и не представя допълнителни писмени доказателства и няма искания за събиране и проверка на нови такива. В подробни и допълнително представени писмени бележки определя жалбата като неоснователна и се иска да се потвърди като законосъобразно издаденото НП.

Р. П. Б. – редовно призована, не се представлява.

Съдът, след като съобрази доводите на страните, събрания по делото доказателствен материал и закона, установи от фактическа страна следното:

На 09.04.2013г. на жалбоподателя „Т. Г.“ О. е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № НД – 01-54/09.04.2013г. /лист.110 от делото/ от актосъставител – св.М. Г. – на длъжността страши инспектор в С. в присъствието на св.Д. К. и св.С. Г., за това, че: „Съгласно чл.125в от ЗРТ, предприятие, което разпространява български и чуждестранни програми, се задължава да предоставя на С. на всеки 6 месеца, считано от 24 февруари 2009г. /ДВ, бр.14 от 2009г., изм., бр.12 от 2010г./ списък на разпространяваните програми и документите, свързани с: 1. Придобиване на правата за разпространение на програмите; 2.придобиване на правата за разпространяване на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми. „Т. Г.“ О. е предприятие, вписано в регистъра на КРС по чл.33, ал.1 от ЗЕС, което разпространява български и чуждестранни програми. С писмо вх.№ ЛРР-13 34-01-335/28.02.2013г. предприятието е предоставило на С. актуализиран списък на разпространяваните програми за **периода 25.08.2012г. – 24.02.2013г., с приложени към него договори, уреждащи правата на разпространение.** На 28.03.2013г. при служебна проверка в С. се установило, че предприятието „Т. Г.“ О., **няма сключени договори за придобиване на правата за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми за периода 25.08.2012г. – 24.02.2013г.,** което представлява нарушение на разпоредбата на чл.126а, ал.5, т.2 от ЗРТ – предприятието разпространява програми без надлежно уредени авторски права, с което е нарушен чл.125в, т.2 от ЗРТ вр. с чл.126а, ал.5, т.2 от ЗРТ.

АУАН е съставен при условията на 40, ал.2 от ЗАНН, в отсъствие на представител на дружеството – жалбоподател, до който с обратна разписка на 01.04.2013г. е връчена покана с изх.№ ЛРР – 13-34-335/28.03.3013г. за явяване в С. за съставяне на АУАН.

АУАН е връчен на жалбоподателя, чрез неговия управител, на 15.04.2013г. и на 17.04.2013г. в С. е постъпило възражение от „Т. Г.“ О. с вх.№ ЛРР – 13-34-01-335, срещу съставения АУАН, в което жалбоподателят твърди, че е представил в изискуемия по чл.125в от ЗРТ срок списък с разпространяваните програми в кабелната мрежа на „Т. Г.“ О. и притежаваните договори /приложение №1/ за разпространение с носителя на права за разпространение, като изрично се възразява, че съгласно чл.125в, т.2 от ЗРТ предоставените от лицензодателите договори за право на препредаване на телевизионни програми, съдържат в себе си клаузи, които удостоверяват задълженията за уреждане на авторски и сродни права върху цялото съдържание на телевизионните

програми, аудио – визуални, музикални и други произведения от лицензодателите и поради това не е необходимо лицензополучателя допълнително да урежда права върху произведенията, съдържащи се в програмите, чрез други местни дружества за колективно управление на права.

Въз основа на така съставения АУАН на 28.05.2013г. Председателя на С. е издал НП № РД – 10-32, с което на жалбоподателя „Т. Г.“ О. за извършено нарушение на чл.125в, т.2 от ЗРТ във вр. с чл.126а, ал.5, т.2 от ЗРТ на основание чл.126а, ал.5, т.2 вр. с чл.127, ал.2 от ЗРТ е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 7000 /седем хиляди/ лева. В НП изцяло е изписана и пренесена по идентичен начин фактическата обстановка, описана в АУАН.

Наказателното постановление /НП/ е връчено на жалбоподателя с обратна разписка на 12.06.2012г., а жалбата е постъпила чрез административно –наказващия орган /АНО/ на 17.06.2013г. с вх.№ ЛРР – 1334-01-335.

Към жалбата си жалбоподателят е представител следните писмени договори: Договор № 01/01.01.2012г. /л.17-21/, сключен между „Радио Веселина“ ЕАД, в качеството на лицензодател и „Т. Г.“ О., в качеството на лицензополучател, е с предмет – предоставяне от лицензодателя на лицензополучателя правото да разпространява телевизионната програма на лицензодателя към своите клиенти в цифров и аналогов вариант в точно и реално време срещу заплащане /чл.1.1 от договора/ със срок – до 1 година от датата на подписването на договора /чл.3.1/– т.е. до 31.12.2012г., т.е. за част от процесния период – от 25.08.2012г. до 31.12.2012г. В чл.6.1.1. е договорено, че лицензодателят удостоверява и гарантира, че притежава и носи изключителната отговорност за набавянато и спазването на правата за излъчване на аудиовизуалните продукти, съставлящи Програмата за територията на РБългария и се задължава да поеме отговорността при евентуални претенции, предявени от трети лица относно правата върху заглавия, включени в програмата.

Лицензионен договор за предоставяне на права за излъчване на тв канали от 01.01.201г. /л.22 – 24/, е сключен между „Бета филм плюс“ ЕООД, в качеството на лицензодател и „Т. Г.“ О., в качеството на лицензополучател, с предмет – чл.1 - предоставяне от лицензодателя на лицензополучателя /собственик на предприятие, разпространяващо телевизионни програми по собствена електронна далекосъобщителна мрежа/ с правото да приема и разпространява изрично посочените в договора програми до абонатите на лицензополучателя, при срок на договора – до 31.12.2013г. /чл.4/ т.е. за част от процесния период. В чл.8 е договорено, че лицензодателят удостоверява, че телевизионните програми, упоменати в чл.1, са с уредени авторски и сродни права върху цялото съдържание и не се налага ползвателите допълнително да уреждат своите права върху произведенията, съдържащи се в програмите, чрез местни дружества за колективно управление на права.

Договор № 0171/01.01.2011г. и Анекс към него от 01.01.2013г. /л.28 – 35/, сключен между „ВВД Р.“, в качеството на лицензодател и „Т. Г.“ О., в качеството на лицензополучател, е с краен срок – до 31.12.2011г. – чл.3.1, но продължен с Анекс от 01.01.2013г., поради което касае и процесния период, като в чл.1.1 и с предмет – лицензодателя предоставя на лицензополучателя неизключителното право да разпространява по собствената си кабелно – разпространителна мрежа телевизионната програма „Родина“, като в чл. 6.1.1 е договорено, че лицензодателят удостоверява и гарантира, че притежава и носи изключителната отговорност за набавянето и спазването на лицензните права за излъчване на филмите и продуктите, съставлящи Програмата за територията на РБългария и се задължава да поеме отговорността при евентуални претенции от трети лица.

Договор № 08-01-159/01.01.2012г. /л.36-40/, сключен между „България он Ер“ О., в качеството на лицензодател и „Т. Г.“ О., в качеството на лицензополучател е с предмет ураждане на правото на жалбоподателя да разпространява програмата на лицензодателя /чл.1.1/, като в чл.6.1. също е декларирано от лицензодателя, че е с уредени авторски и сродни права за предаване на програмата по кабелен път или чрез друго техническо средство и декларира, че е уредил правата с всички произведения, включени в програмата и че има право да предоставя на трети лица ползването на тези произведения в обема, договорен в договора.

В Лицензионен договор за предоставяне на права за излъчване на телевизионни канали от 16.07.2012г. /л.41-44/ и Анекс към него от 01.01.2013г. /л.45/, сключен между „България филм вижън“ ЕООД, в качеството на лицензодател и „Т. Г.“ О. в чл.1 от договора са уредени правата на жалбоподателя за процесния период да разпространява програмата на лицензодателя, а в чл.8 е уредена и гарантирана отговорността на лицензодателя, че е уредил авторските и сродни права върху цялото съдържание и не се налага местните ползватели да уреждат правата чрез местни български дружества за колективно управление на права.

С идентично съдържание – за уредени права за разпространение и с клауза, гарантираща от лицензодателите, че са уредили авторските и сродни права с авторите на произведенията, съдържащи се в съдържанието на програмите, които предлагат за разпространение чрез „Телекшом Г.“ О. са и Лицензионен договор за предоставяне права за излъчване на тв канали от 01.01.2013г. /л.46-48/ - чл.1 – относно предмета и чл.8 – гаранциите за уредените авторски и сродни права върху цялото съдържание на програмата, Лицензионен договор за предоставяне права за излъчване на тв канали от 01.01.2013г. /л.49-51/, сключен между жалбоподателя и „Мултивижън плюс“ ЕООД – чл.1 – предмета и чл.8 – за гаранциите за уредените авторски и сродни права, Договор от 06.03.2010г., сключен между „ТВ седем“ ЕАД и „Т. Г.“ О. /л.52 -55/, със срок от три години от сключването – чл.16, ал.1- в чл.1 – относно предмета и чл.5 – за договореното, относно уреждането на авторските и сродни права, Договор № 90 за предоставяне на неизключително право за разпространение на програми, създавани за разпространение от „Нова Броудкастинг Г.“ от 01.01.2012г. – чл.1.1. – относно предмета и чл.4.2 от Общи условия /л.58 – 67/ относно ураждана на авторските права за разпространение на програмите, Договор за предоставяне на право на препредаване на телевизионни програми чрез кабелна платформа в услуга „Основен пакет“ от 11.10.2011г. /л.68 – 75/, сключен с „БТВ Медия Г.“ ЕАД – чл.1/1/ за – уредените права на разпространение и чл.6/1/ - относно уредените авторски и сродни права, Договора за предоставяне на права за разпространение на телевизионни програми от 03.01.2012г. /л.76 – 78/, сключен с „Омега Филмс“ О. – в чл.1 – относно предмета и в чл.4 – относно уредените авт. И сродни права, Договор от 18.04.2010г. /л.79 – 82/, сключен с „Евроком Нациолна кабелна телевизия“ О. – чл.1 – относно предмета и чл. 16 – относно поетото задължение от Евроком КТБ О. задължение да уреди отношенията си с носителите на авторските права, Споразумение от 30.03.2012г. /л.83 – 87/, сключено със „Стар Ти Ви Продакшънс Лимитид“ – в чм.1 – относно предмета, касаещ уреждане на правото на разпространение и в чл. 2 – уредените права на интелектуална собственост, Договор № Ств 37 от 20.12.2009г. /л.95 – 98/, сключен с „Радио Сити“ О., с краен срок на действие – до 4 години - чл.4.1., в чл.1 – осносно предмета, уреждащ прлавата на разпространение и в чл. 6.2. – относно задължаване на Сити ТВ да представи при поискване от кабелния оператор документ от ПРОФОН, МЮЗИКАУТОР или други дружества, от което да е видно, че е носител на правата по отношение на съдържанието на програмата.

Лицензионен договор за предоставяне на права за излъчване на кабелен телевизионен канал „Планета“ № 02-07-154 от 01.07.2002г. /л.7-12/ е със срок на договора до 31.12.2002г., Договор за предоставяне на права за разпространение по кабел на телевизионна програма „Телевизия Европа“ от 27.12.2010г. /л.13-16/, със страни – „Телевизия Европа“, в качеството на доставчик и жалбоподателя, в качеството на ползвател, с предмет – придобиване от ползвателя възлагането от доставчика на изключителното право за разпространение по кабел на ежедневна телевизионна програма „Телевизия Европа“ /чл.1/1/ е с краен срок – 12 месеца от влизането му в сила от деня на подписването – чл.11/1/, Договор за предоставяне на права за излъчване на телевизионна програма от 01.04.2011г. /л.25-27/ е с краен срок до 31.12.2011г. – чл.1 от договора, Договор № 288 от 01.04.2009г. /л.88 – 94/, сключен с „Евроком България“ ЕООД е с краен срок пот 1 календарна година, считано от датата на подписването му – чл.5 от договора, Лицензионен договор 130/2007 за предоставяне на права за излъчване на телевизионните програми „Фен ТВ“, „Балканика МТВ“ и „Фолклор ТВ“ от 01.04.2007г. /л.99 – 104/ с краен срок на действие – 31.12.2009г. – чл.6/2/, поради което съдът не ги кредитира, предвид неотносимостта им към процесния период. Останалите, необсъдени писмени доказателства, съдът също не кредитира, предвид неотносимостта им към предмета на спора и процесния период. Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на показанията на разпитаните по делото свидетели М. и П. както и от приложените към административно-наказателната преписка и приети по делото писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Предприетото обжалване е процесуално допустимо – при съобразяване на процесуалния срок, отчитан от датата на връчване на наказателното постановление с обратна разписка – 12.06.2013г., а жалбата е постъпила чрез административно-наказващия орган /АНО/ на 17.06.2013г. с вх.№ ЛРР – 1334-01-335, в който срок правно валидно е инициира последващ съдебен контрол за законосъобразност от правен субект, който има право на жалба. .

По процесуалната законосъобразност:

Съгласно чл. 125в от Закон за радиото и телевизията /ЗРТ/ (Нов - ДВ, бр. 14 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) **предприятие, което разпространява български и чуждестранни програми, се задължава да предоставя на Съвета за Е. М. на всеки 6 месеца актуализиран списък на разпространяваните програми и документите, свързани със: 1. придобиване на правата за разпространение на програмите; 2. придобиване на правата за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми, а съгласно чл.126а, ал.5, т.2 от ЗРТ - За нарушение на разпоредбите на чл. 125в се налагат имуществени санкции за разпространение на програми без надлежно уредени авторски и сродни права - от 7000 до 30 000 лв.**

Авторът има изключителното право да използва създаденото от него произведение и да разрешава използването му от други лица, освен в случаите, за които този закон разпорежда друго – чл.18, ал.1 от ЗАПСП, а за използване по см. на ал.1 се смятат действия като: 1. възпроизвеждането на произведението; 2. разпространението сред неограничен брой лица на оригинала или екземпляри от произведението; 3. публичното представяне или изпълнение на произведението; 4. излъчването на произведението по безжичен път; 5. (изм. - ДВ, бр. 99 от 2005 г., в сила от 10.01.2006 г.) **предаването и препредаването на произведението по кабел;** 6. публичното показване на произведение на изобразителното изкуство и на произведение, създадено по фотографски или аналогичен на него начин; 7. превеждането на произведението на

друг език; 8. (доп. - ДВ, бр. 28 от 2000 г., в сила от 05.05.2000 г., доп. - ДВ, бр. 25 от 2011 г., в сила от 25.03.2011 г.) преработката и синхронизацията на произведението. Преработка е и приспособяването и внасянето на всякакъв вид промени в произведението, както и използването на произведението за създаване на ново, производно от него произведение; 9. реализирането на архитектурен проект чрез построяване или изработване на обекта, за който той е предназначен; 10. (нова - ДВ, бр. 28 от 2000 г., в сила от 05.05.2000 г., изм. - ДВ, бр. 99 от 2005 г., в сила от 10.01.2006 г.) предлагането по безжичен път или по кабел на достъп на неограничен брой лица до произведението или до част от него по начин, позволяващ този достъп да бъде осъществен от място и по време, индивидуално избрани от всеки от тях; 11. (нова - ДВ, бр. 77 от 2002 г., в сила от 01.01.2003 г., доп. - ДВ, бр. 25 от 2011 г., в сила от 25.03.2011 г.) вносът и износът в трети държави на екземпляри от произведението в търговско количество, независимо дали са произведени законно или в нарушение на правото по т. 1 – чл.18, ал.2 от ЗАПСП. Авторът има право на възнаграждение за всеки един вид от изрбоените форми на използване и за всяко поредно използване от същия вид – арг. чл.19 от ЗАПСП.

Според чл.21, ал.1 от ЗАПСП (Доп. - ДВ, бр. 28 от 2000 г., в сила от 05.05.2000 г., предишен текст на чл. 21, доп. - ДВ, бр. 77 от 2002 г., в сила от 01.01.2003 г., изм. - ДВ, бр. 99 от 2005 г., в сила от 10.01.2006 г., изм. - ДВ, бр. 25 от 2011 г., в сила от 25.03.2011 г.) разрешението за излъчване на произведението по безжичен път включва и разрешение за предаването му по всяка друга електронна съобщителна мрежа и за предоставянето на електронен достъп до него по реда на чл. 18, ал. 2, т. 10 от същата организация без заплащане на отделно възнаграждение, при условие че предаването се извършва едновременно с излъчването, изцяло и в непроменен вид и не излиза извън територията, за която е отстъпено правото на излъчване. Не се дължи отделно възнаграждение в случаите, когато в рамките на полученото разрешение по предходното изречение първоначално предаване, съответно електронният достъп до произведението се осъществява от друга организация и това е единственият начин, по който то достига до крайния потребител, а съгласно ал.2 **(Нова - ДВ, бр. 77 от 2002 г., в сила от 01.01.2003 г., изм. - ДВ, бр. 99 от 2005 г., в сила от 10.01.2006 г., изм. - ДВ, бр. 25 от 2011 г., в сила от 25.03.2011 г.)** извън случаите по ал. 1 **разрешение за препредаване на произведение по всички други Е. съобщителни мрежи едновременно с излъчването или предаването му, изцяло и в непроменен вид, от друга организация, се дава само чрез организация за колективно управление на авторски права, освен в случаите, когато правата за предаване на произведенията са отстъпени на доставчиците на медийни услуги в съответствие с чл. 91, ал. 5.** Съгласно чл.91, ал.5 от ЗАПСП **(Нова - ДВ, бр. 77 от 2002 г., в сила от 01.01.2003 г., изм. - ДВ, бр. 99 от 2005 г., в сила от 10.01.2006 г., изм. - ДВ, бр. 25 от 2011 г., в сила от 25.03.2011 г.)** когато радио- или телевизионна организация разрешава едновременно, изцяло и в непроменен вид предаване на програмата си чрез електронна съобщителна мрежа на друга организация, разрешението, дадено от радио- или телевизионната организация, включва изрично и правата за излъчване и предаване на произведенията, включени в програмата, ако тези права са й надлежно отстъпени. В § 1, т. 20 от Допълнителната разпоредба на Изборния кодекс (ИК) се съдържа легална дефиниция на понятието „доставчик на медийна услуга”, а в т. 19 от същия параграф е пояснено какво представлява самата медийна услуга по смисъла на ИК, а именно - "Доставчик на медийна услуга" е физическо лице - едноличен търговец, или юридическо лице, което носи редакционна отговорност за избора на съдържанието на медийната услуга и определя начина, по който тя е организирана. Редакционна отговорност е упражняването на ефективен

контрол върху съдържанието, програмните схеми и каталога на предоставяните услуги.

При анализа на цитираните разпоредби от ЗРТ и ЗАПСП, сочи на следните правни изводи: Разпоредбата на чл.126а, ал.5, т.2 от ЗРТ е бланкетна норма /не изрично, но съдържа от гледна точка на понятието „надлежно“ отстъпени права, съдържа в себе си препращане към разпоредби на друга правна норма/, т.е. съдържа в себе си основното правило за поведение, но от формулировката на текста на цитираната правна норма, не се подразбира коя е правната норма, която следва да съобрази като поведение жалбоподателя, за да има т.нар по см. на нормата „надлежно“ уредени авторски и сродни права. Соци се, в текста на вменения административно – наказателен състав на чл.126а, ал.5, т.2 от ЗРТ, че се касае до санкциониране на действия по разпространение на програми без надлежно уредени авторски и сродни права, без изрично в тази правна норма да е дефинирано понятието „надлежно“ и какви материалноправни условия следва да се осъществят, за да е налице т.нар. по см. на цитираната норма надлежно уреждане на авторски и сродни права. Следователно тази норма така като е формулирана като бланкетна не съдържа изцяло дължимото се правило за поведение, а препраща и към друга правна норма в правния порядък, в която се съдържа **хипотезата** - условията и предпоставките, при настъпването на които съответната норма ще бъде приложима, както и **диспозицията** - самото правило за поведение на правните субекти, което е конкретно дължимо от жалбоподателя и същият не се е съобразил с предписанието на правната норма, установяваща това дължимо правило за поведение, за да е законосъобразно последното. АНО не е отразил, както в АУАН – чл.42, ал.1, т.4 и т.5 от ЗАНН, така и в обжалваното НП – чл.57, ал.1, т.5 и т.6 от ЗАНН, какво конкретно правило за поведение по т.нар. ненадлежно уреждане на авторски права и сродни такива, не е съобразило и въпреки това извършва разпространение на телевизионни програми под формата на препредаване на същите. Без от АНО да е посочено изрично кой е правния ред, по който законосъобразно следва да се уредят авторските и сродни права, за да е налице т.нар. „надлежно“ уреждане по см. на чл.125а, ал.5, т.2 от ЗРТ, съдът счита, че е допуснато процесуално нарушение от категорията на съществените – тъй като пряко рефлектира върху правото на защита на жалбоподателя, предвид факта, че жалбоподателят именно в горната насока – начина на уреждане на авторските и сродни права е направил и нарочни възражения по АУАН, по които АНО не е взел отношение и въпреки това е издал НП, с което е ангажирал административно – наказателната отговорност на жалбоподателя без да е взето становище по едно от основните възражения на жалбоподателя за установеният по закон начин на уреждане на авторските и сродни права и доколко същото следва задължително само и единствено да се осъществява чрез посредничеството на организация за колективно управление на права или законът допуска и в кои хипотези - материално и процесуалноправни условия, прякото им уреждане с телевизионните оператори, в каквота насока са възраженията на жалбоподателя и в каквата насока представя и писмени доказателства – цитираните кредитирани по – горе договори, от които е видно уреждане на авторски и сродни права за целия процесен период или на част от него на авторските и сродни права. Касае се до липса на отразен, както в АУАН, така и в НП, на съществен елемент от фактическия състав на вмененото административно нарушение, във връзка с т.нар. надлежно уреждане на авторски права. В цитираната хипотеза и при тълкуването на чл. 21, ал.2 от ЗРТ във вр. с чл.91, ал.5 от ЗРТ - се има предвид задължението на преприятията, които извършват използване на авторски произведение под формата на препредаване по см. на чл.18, ал.2, т.5 от ЗРТ, пряко да уредят авторските и сродни права за тази форма на използване на авторско произведение с колективна организация за права в случаите, когато доставчиците на медийни услуги /по см. на чл. §1, т.20 от ДР на Изборния кодекс - "Доставчик на

медийна услуга" е физическо лице - едноличен търговец, или юридическо лице, което носи редакционна отговорност за избора на съдържанието на медийната услуга и определя начина, по който тя е организирана. Редакционна отговорност е упражняването на ефективен контрол върху съдържанието, програмните схеми и каталога на предоставяните услуги/, не са уредили правата си пряко при условията на чл.91, ал.5 от ЗРТ с радио- или телевизионната организация, което включва изрично договаряне, както на правата за излъчване и предаване на произведенията, включени в програмата, ако тези права са й надлежно отстъпени, т.е. ако радио или телевизионната организация е с надлежно уредени авторски и сродни права, за които гарантира пред препредаващата организация, както е в процесния случай, тъй като в цитираните по – горе договори изрично всички радио и телевизионни организации гарантират в договорите, че в тяхна полза е налице надлежно отстъпване и уреждане на авторски и сродни права, т.е. налице е хипотезата на чл.91, ал.5 от ЗРТ, което изключва задължението и отговорността на препредаващото предприятие да урежда отново авторските и сродни права пряко и единствено с организация за колективно управление на права. Като не е събрал доказателства в горната твърдяна и от жалбоподателя насока и не е извършил проверка, доколко е налице хипотезата на чл.91, ал.5 от ЗРТ вр. с чл.21, ал.2 от с.с., което изключва задължението на препредаващото предприятие да урежда тези отношения пряко с организация за колективно управление на права, АНО е издал и материално незаконосъобразно НП, което като такова, следва да се отмени. Водим от горното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № РД – 10 – 32 от 28.05.2013г. на Председателя на Съвета за Е. М., с което на жалбоподателя „Т. Г.“, с ЕИК: 101616341, със седалище и адрес на управление: Г., представлявано от Управителя С. М. В. с ЕГН *, с адрес: Г. в качеството на Управител - за извършено административно нарушение по чл.125в, т.2 вр. с чл.126а, ал.5, т.2 от Закона за радиото и телевизията /ЗРТ/ и на основание чл.127, ал.2 от Закона за радиото и телевизията е наложена имуществена санкция в размер на 7000 /седем хиляди/ лева, като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

Решението може да се обжалва с касационна жалба чрез Районен съд Г. в четиринадесет дневен срок пред Административен съд Г.. Сроктът тече от връчване на съобщение на страните, че решението е изготвено.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

Решение № 146/ 31.01.2014 г.

Към дело: 20137030600867

Дата на заседание: 01/17/2014 г.

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Съвета за Е. М. – С. (СЕМ), депозирана чрез процесуалния представител гл.юрисконсулт Ст. против Решение № 7415/ 04.10.2013г., постановено по н.а.х.д. № 1271/ 2013г. по описа на Районен съд- Б..

В касационната жалба по подробно изложени съображения се релевират доводи за неправилност на обжалваното решение, поради нарушение на материалноправните разпоредби – отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Оспорват се изводите на първоинстанционния съд за допуснати съществени процесуални нарушения. Иска се решението на районния съд да бъде отменено и да се постанови друго, с което наказателното постановление да бъде потвърдено.

В съдебно заседание жалбоподателят СЕМ се представлява от юрисконсулт, който поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба – „ Г. О. с У. С. В., се представлява от процесуалния си представител адв. П., която оспорва депозираната касационна жалба и излага подробни доводи за неоснователност на същата в представени в съдебно заседание писмени бележки.

Прокурорът от О. П. - Б. изразява мотивирано становище за основателност на жалбата. Счита, че сочените в касационната жалба основания по чл.348, ал.1 от НПК са налице. При доказаност на административното нарушение, въз основа на което е ангажирана административно – наказателната отговорност на дружеството– ответник се иска отмяна на решение на първоинстанционния съд и постановяване на друго, с което процесното наказателно постановление бъде потвърдено.

Административен съд–Б., като обсъди посочените в жалбата касационни основания, доводите и становищата на страните, доказателствата по делото и след като извърши служебно проверка, съгласно чл. 218, ал. 2 АПК, прие за установено следното:

Касационната жалба, като подадена от надлежна страна, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК е процесуално допустима.

Разгледана по същество, тя е основателна, по следните съображения: С обжалваното решение районния съд е отменил Наказателно постановление (НП) № РД – 10 - 32/ 28.05.2013г. на Председателя на Съвета за Е. М., с което на „ Г. О. със седалище и адрес на управление: град Б., представлявано от С. М. В. на основание чл.126а, ал.5, т.2 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ), във връзка с чл.127, ал.2 от същия закон е наложена имуществена санкция в размер на 7000 (седем хиляди) лева за извършено нарушение на чл.125в, т.2 от ЗРТ, във връзка с чл.126а, ал.5, т.2 от същия закон. За да постанови решението, районният съд е събрал необходимите гласни и писмени доказателства и въз основа на тях е приел от фактическа страна, че при извършена на 28.03.2013 год. служебна проверка в СЕМ е установено, че „ Г. ООД няма сключени договори за придобиване на правата за разпространение произведенията, звукозаписите и записите на аудио – визуални произведения, включени в разпространяваните програми за периода 25.08.2012г. – 24.02.2013г.

На 09.04.2013 год. на „ Г. ООД е съставен АУАН № НД – 01 - 54 за нарушение на чл.125в, т.2 от ЗРТ, във връзка с чл.126а, ал.5, т.2 от същия закон – предприятието разпространява програми без надлежно уредени авторски и сродни права. Приел и че е налице допуснато от страна на административно – наказващия орган съществено процесуално нарушение - нарушение на чл.42, ал.1, т.4 и т.5 от ЗАНН и на чл.57, ал.1, т.5 и т.6 от същия закон, изразяващо се в липса на посочване на какво конкретно правило за поведение по т.нар. „ненадлежно” уреждане на авторски права и сродни такива, не е съобразило предприятието и

въпреки това извършва разпространение на телевизионни програми под формата на препредаване на същите и в липса на посочване на правния ред, по който следва да се уредят авторските и сродни права, за да е налице „надлежно” уреждане по смисъла на чл.125а, ал.5, т.2 от ЗРТ.

Така постановеното решение е неправилно.

Видно от издаденото НП № РД-10-32/28.05.2013 год. обстоятелствата, дали основание да се наложи административно наказание на „ Г. ООД Б. буквално преписани от акта за установяване на административно нарушение са: на 28.03.2013 год. при служебна проверка в СЕМ е установено, че предприятието „ Г. ООД няма сключени договори за придобиване на правата за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми за периода 25.08.2012 год. до 24.02.2013 го., което представлява нарушение на разпоредбата на чл. 126а, ал.5 т. 2 от ЗРТ –предприятието разпространява програми без надлежно уредени авторски и сродни права. Посочено , че като нарушена правна норма е чл. 125в, т2 от ЗРТ вр. чл. 126а, ал. 5,т.2 от ЗРТ.

Настоящият състав намира, че е осъществен състава на посочените в НП норми от ЗРТ. В НП е посочено, че предприятието е предоставило на СЕМ списък на разпространяваните програми за периода 25.08.2012 год. до 24.02.2013 год, с приложени към него договори, уреждащи правата за разпространение. В приложените договори е посочено почти във всички, че лизингодателят се задължава да поеме отговорността при евентуални претенции, предявени от трети лица относно лизинговите права върху заглавия, включени в програмата. Видно от представените договори всички те са сключени за период различен от този за който е наложено административното наказание на „ Г. ООД и съдът не може да приеме, че лизингодателя е уредил правата им по отношение на договорите за авторски и сродни права по отношение на разпространяваните от тях програми за инкриминирания период. И в случая е неприложим чл. 91, ал. 5 от ЗАПСП. В подкрепа на това е и писмото отговор от “П,” , което е дружество за колективно управление в частна полза правата на продуцентите на звукозаписни и музикални видеозаписи и на артистите изпълнители, в което изрично е посочено, че освен на “Б.М. Г.ЕАД, на други телевизионни и радио –или телевизионни организации сдружението не е отстъпвало изрично права за препредаване, което означава, че във всички случаи няма как да се прилага хипотезата на чл. 91, ал. 5 от ЗАПСП, а правата за този вид използване следва да се уредят от съответните предприятия разпространяващи български и чужди програми, по силата на чл. 21 от ЗАПСП. В същия смисъл е и писмото отговор от “Ф.”. Ето защо съдът приема, че след като „ Г. ООД твърди, че авторските и сродни права са уредени със сключените договори с отделните лизингодатели е следвало да докаже това, както в хода на административното производство, така и в хода на съдебното производство. Нито в административното производство, нито в първата, нито в касационната инстанция няма представени доказателства, опровергаващи констатациите в акта за установяване на административно нарушение и в НП, а само твърдения.

Съгласно нормата на чл. 5 от ЗАПСП автор е физическото лице, в резултат на чиято творческа дейност е създадено произведение. Авторът има изключителното право да използва създаденото от него произведение и да разрешава използването му от други лица освен в случаите, за които този закон разпорежда друго. Един от тези случаи е и излъчването на произведението по безжичен път. Разрешението за излъчване на произведението по безжичен път включва и разрешение за предаването му по всяка друга електронна съобщителна мрежа и за предоставянето на електронен достъп до него по реда на чл. 18, ал.2, т10 от същата организация без заплащане на отделно възнаграждение, при условие че предаването се извършва едновременно с излъчването, изцяло и в непроменен вид и не излиза извън територията, за която е отстъпено правото на излъчване. Не се дължи отделно възнаграждение в случаите, когато в рамките на полученото разрешение по предходното изречение първоначално предаване, съответно електронният достъп до произведението се осъществява от друга организация и това е единственият начин, по който то достига до крайния потребител. Извън случаите по ал. 1 разрешение за препредаване на произведение по всички други Е. съобщителни мрежи едновременно с излъчването или предаването му, изцяло и в непроменен вид, от друга организация, се дава само чрез организация за колективно управление на авторски права, освен в случаите, когато правата за предаване на произведенията са отстъпени на доставчиците на медийни услуги в съответствие с чл. 91, ал.5. Както се посочи по-горе чл. 91, ал. 5 не може да се приложи, тъй като не се доказва, че има надлежно отстъпени права. Това ще рече, че препредаването следва

да се извърши от друга организация различна от тази, която първоначално излъчва. У нас това са така наречените организации за колективно управление на права, с които може да се договаря за излъчването по безжичен път респективно предаване по кабел на дадена категория авторски и сродни права, за което следва дружеството да сключи договор. Тези организации се регистрират към Министерството на културата и събират възнаграждения за отстъпване на управляваните от тях права. Именно договори с тези организации за колективно управление на права следва да представи дружеството или техните лизингодатели. Като не е представил тези договори, съдът приема, че нарушението е доказано.

Решението на Районен съд – Б. следва да бъде отменено, а НП потвърдено.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал.2 от АПК съдът

Р Е Ш И :

Отменя решение № 7415/ 04.10.2013г., постановено по н.а.х.д. № 1271/ 2013г. по описа на Районен съд- Б. и вместо него постановява:

Потвърждава НП № РД – 10 - 32/ 28.05.2013г. на Председателя на Съвета за Е. М. Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ Серафимка Мадолева

ЧЛЕНОВЕ: /п/ Илонка Рашкова

/п/ Ваня Вълкадинова